

Dieselpest

... the never ending story

I sidste nummer blev der efterlyst erfaringer med tilsætning af karburatorsprit til dieselolien for at forebygge vandopsamling i tankens bund. Det forholder sig her som i så mange andre af livets forhold, at det er et valg mellem pest eller kolera! Den korte form er: Tilsæt aldrig karburatorsprit til dieselolien.

Og hvorfor er det så lige, at man ikke skal gøre dette? Jo, sagen er nemlig den, at vandet binder sig til spritten - spritten fortyndes - men vandmolekylerne er der fortsat, og det betyder, at de transporteres sammen med dieselolien igennem vandudskillere og filtre, helt frem til brændstoffdyserne. Når motoren er stoppet - og det er den jo for det meste - så står det vandholdige dieselbrændstof i højtrykspumperne og dyserne. Her vil vandet begynde at angribe de meget fint bearbejdede ståldele, der vil begynde at ruste. Dette kan betyde fastlåste ("hængende") nåle i brændstoffdyserne, der blokerer for indsprøjtningen eller gør denne uregelmæssig. Ligeledes kan rustpartikler blokere dysehullerne. På længere sigt slides brændstofpumperne unødigt meget, og trykket kan ikke opbygges. Det koster!

Det var et medlem, der fik problemer i svenske kanalomgivelser, hvor motoren jo er vital, der hermed giver sine erfaringer videre. En tilkaldt svensk reparatør kunne med det samme stille diagnosen. Han havde nemlig næse for sprit og kunne lugte spritten i dieselolien. Brændstoffdyserne - og dieselolien - blev skiftet, og turen fortsatte uden yderligere motorproblemer.

Andre erfaringer er fortsat velkomne på mailadressen: jens28arne@ofir.dk.

Ludvig